

Evert Karlsson, en gedigen yrkesman.

”Det välsignade varvet. Det var gott att ha!”

I fredags när Evert Karlsson, snickarverkstaden, gick i pension, hade han arbetat på Karlskronavarvet i 42 år, 2 månader och 2 dagar. 1939 började han på lärlingsverkstaden, blev möbel- och inredningsnickare och har hunnit uppleva många förändringar både vad gäller själva arbetet och varvet som arbetsplats.

- Vi var 32 möbelsnickare, när jag började. Nu är vi bara ett 10-tal. Då var det mycket handarbete på fartygen och vi jobbade med mahogny, teak och andra ädla träslag.

Jagarna Carlskrona och Uppland är fartyg jag särskilt minns. De fick ett mycket gott betyg. De var välgjorda och fina och speciellt jagaren Carlskrona kom att utföra många viktiga patrulleringsuppdrag under kriget.

På 60-talet byggde vi träminsvepare. Det var också ett gigantiskt jobb. Vi träarbetare fick verkligen pröva vårt kunnande på bordläggning, inredning m m.

Hur har varvet varit som arbetsplats?

- Jag har haft ett omväxlande jobb. Jag trivs bland sjöfolk och fartyg. Förr fick vi ofta vara med på provturer och det var intressant att se hur allt fungerade i verkligheten. Vi har också haft ett väldigt fint kamratskap. Det kommer jag att sakna, när jag nu går i pension.

Det har blåst många vindar under åren. Perioden 1957-58 var t ex dålig, men just nu tycks det vila en ännu mer nedstämd stämning över varvet. Den hoppas jag försvinner. Man borde mer understryka i tidningarna, att vi gör ett bra jobb här, även om vi under en period har råkat ut för förseningar. Det är fina produkter som lämnar varvet, så jag tycker alla ska ställa upp och kämpa för sitt varv, för det är det värt.

- Ja, det har varit en fin tid, understryker Evert Karlsson. När man var ung klagade man ibland över att man skulle gå hit. Idag säger jag: Det välsignade varvet. Det har varit gott att ha!